

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Dissertationes refutatoriae synodalis ab Heinrico Heideggero professore Tigurino adversus sacras

Reding, Augustin

Monasterii Einsidlensis, 1669

Dissertatio XXI.

[urn:nbn:de:bsz:31-162659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-162659)

versis Summis Pontificibus fuerit deinceps reiterata, concessis diversis etiam Privilegijs ob maxima, quæ ibidem Beatæ Mariæ meritis dignatus est Altissimus operari miracula, uti habent plures Bullæ in Archivio Einsidlensi aservatæ.

DISSERTATIO XXI.

An per miracula concilietur aliqua auctoritas ad probandam Divinam

Sacelli Einsidlensis consecrationem?

I. Heideggerus §. 22. rē ita prosequitur. Sed miracula, miracula! Ita inclamant Mangones moderni, ut Divinam auctoritatē concilient suæ Divæ. An non *majestas est*, inquit cum Lipsio Aspricollensem suam Divam exornante, *Divina illa opera edere, cæcis lumen, claudis gressum, agris salutem reddere, in ipsos demones imperium exercere?* & quid non? Notum est, quomodò talia declament adversarij, & causæ suæ in ijs arcem col-

collocent. Notum, quam acri tibiâ decantent suas illas scripturas veteres in parietibus templorum descriptas quales Agyrtæ, ac Seplasiarij morborum ab se curatorum testes circumferre solent.

II. Quam astutè hic Doctor Tigurinus agit illam fabulosam vulpeculam, quæ cum ornamento caudæ esset destituta, cæteris quoquè vulpibus persuadere conata est, ut caudam deponerent. Sed si Mangones sunt, qui Divorum miracula deprædicant, quid senties Heideggere de Sancto Augustino 9. *Confess. cap. 7.* describente miracula, quæ ex Reliquijs Sanctorum Gervasij & Protasij acciderunt? An non Mangonum mentiendi artem callentium formam ambiit Calvinus, dum ad fidem, & authoritatem ex falso miraculo sibi conciliandam, eum, qui se mortuum fingebat, simulatè resuscitare volens, ex vivis ad inferos transmisit? Et quid Luthero accidit, quando dæmoniacum

cum exorcismis aggressus, turpi, & sanè obscænâ fugâ sibi salutem quarere coactus fuit? Hinc sanè credo, Zwinglium perterritum, ut non aequè ac Lutherus & Calvinus auderet tentare patratiorem alicujus miraculi, sed contentus fuerit suo spiritu, quem nesciebat, albusnè, vel ater esset, cum tamen Philippus Melancton *in cap. 3. Matth.* dicat: *Quando magna sunt tenebrae, vocari novos Doctores, & semper addi à Deo miracula, ut certò sciamus, à Deo esse missos.* Nunquid autem circa reformatam, ut ajunt, Zwinglianam Ecclesiam erant tenebrae, dum teste Breiingero *Opusc. de sect. Ital. vers. pag. 38. 39. 41. 43.* mille sexaginta annis ita de medio hominum perijt, ut esset incognita, & absconsa? An non igitur opus erat miraculis, ut in lucem produceretur à Zwinglio, ejusque sectatoribus?

III. Pergit Heideggerus *cit. S. 22.* Et miracula, inquires, Eremitana quòd attinet, ea plura collegit, & per saturationem

ram congefſit Myllerus quidam libro vernaculo in vulgus edito. In quo tamen libello in antecessum id notandum putem, quòd ne unum quidem ex tribus prioribus, quibus miraculis etiam inclaruisse hanc Divam fertur, afferre potuerit. Quod ipsum conjecturam præbet, serò satis illam de Dedicacione Sacelli Divinâ fabulam percreuisse.

IV. Leve, & in Dialecticâ reprobaturam argumentandi genus petitum ex conjecturâ, quæ solâ autoritate negativâ nititur. Cui tamen responderetur, non à Myllero duntaxat, & novissimè à P. Paulo Betschart in suâ *Thaymairgâ Einsidensi*, item à P. Conrado Hunger in suâ *Einsidensi Chronicâ*, alijsque pluribus, exteris quoque auctoribus, esse descripta omnis generis miracula, legitimis probationibus, testimonio quoque juramento firmata; sed insuper, si opus est, ostendi poterunt plura antiquissima instrumenta à summis Pontificibus, alijsque Prælatibus ac personis

sonis publicis authentizata, in quibus perhibetur testimonium de miraculis, quæ per merita Beatæ Virginis in Sacello Einsidlensi Altissimus est dignatus operari, & in dies adhuc operatur. Quibus si Tigurum quoad primaviam præsertim miraculosam Sacelli Einsidlensis dedicationem, necdum habere fidem velit, cedat saltem Majorum suorum auctoritati; publicum enim in Archivio Einsidlensi extat instrumentum civitatum Tigurinæ ac Bernensis, atque reliquorum Cantonum sigillis de Anno 1465. munitum, quo clarè asseritur, Sacellum Einsidlenfe ab ipsomet Deo seu Christo consecratum esse.

DISSERTATIO XXII.

An miracula per Divæ Virginis Einsidlensis meritum & intercessionem patrata trahantur in patrociniū doctrina falsa, repugnentque sacra Scripturæ?

- I. **C**alumniandi artis peritissimus Heideggerus §. 23. ita argumentatur.